

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Yě, yě, yě: On the syntax and semantics of Mandarin yě
Yang, Z.

Citation

Yang, Z. (2020, June 25). *Yě, yě, yě: On the syntax and semantics of Mandarin yě*. LOT, Amsterdam. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/123042>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/123042>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/123042> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Yang, Z.

Title: Yě, yě, yě: On the syntax and semantics of Mandarin yě

Issue Date: 2020-06-25

Nederlandse samenvatting

Dit proefschrift omvat een uitgebreide syntactische en semantische studie van het Mandarijnse partikel *yě* ‘ook’ door middel van onderzoek naar drie gebruikstypen van *yě*, additief, scalair en modaal. Dit onderzoek toont aan dat er twee verschillende *yě*s moeten worden aangenomen: additief/lager *yě* in de IP en scalair/hoger *yě* in de CP; het modaal gebruik van *yě* is nauw verbonden met scalair *yě* en kan mogelijk dezelfde hoge positionering als scalair *yě* in de CP innemen. Hoewel de verschillende *yě*s zonder uitzondering verschillende alternatieven in de context oproepen, zijn zowel het mechanisme dat deze alternatieven tot stand brengt als de verhouding tussen de alternatieve propositie(s) aan de ene en de propositie in de hoofdzin zelf aan de andere kant zeer verschillend. De alternatieven verbonden aan additief *yě* zijn reëel en verifieerbaar en niet onderhevig aan een scalaire rangschikking. De alternatieven die *yě* in de scalaire context oproept zijn *mogelijke* alternatieven en zijn geordend op een schaal die door de context wordt aangeleverd, bijvoorbeeld een schaal die de mate van waarschijnlijkheid aanduidt.

Het proefschrift bestaat uit zes hoofdstukken. In **hoofdstuk 1** presenteer ik de verschillende classificaties en geef ik voorbeelden van elk gebruikstype van *yě*, het additieve, het parametrische/scalair en het modale gebruikstype. Ook verdiep ik me in vragen die worden opgeworpen door veelgemaakte fouten door L2 leerlingen.

In **hoofdstuk 2** wordt het additieve gebruik van *yě* in detail besproken en geanalyseerd. Ik stel vast dat een additief partikel, als een focuspartikel, discours-anaforische van aard is. Vanwege deze anaforische eigenschap, faciliteert het partikel *yě* geen aanpassing aan of harmonisatie met de presuppositie (presupposition accommodation) en vereist het dat er in de voorafgaande context een verifieerbaar antecedent aanwezig is. Ik laat zien dat gelijkenis in verhandeling (discourse) het cruciale element is dat het gebruik van additief *yě* faciliteert. Met name de oriëntatie in argumentatie tussen het antecedent en de hoofdzin is van cruciaal belang. Ook ga ik in op de verhouding tussen additief *yě* en de constituenten in de hoofdzin, m.n. de toegevoegde constituent (AC) en de identieke constituent (ID).

Mijn data in het Mandarijn tonen een grote mate van overeenkomst aan met het AC/ID patroon dat is vastgesteld voor het Duits door Reis en Rosengren (1997):

(1) AC/ID patronen van *beklemtoond YE* en *onbeklemtoond yě*

[AC]_{cr} (AC) (ID) *YE* ID (ID)
 (ID) *yě* [AC]_F (ID) (ID)

Ik beargumenteer dat er een een uniforme analyse mogelijk is van de betekenis/functie van onbeklemtoond *yě* (dus zonder nadruk) en beklemtoond *yě* (met nadruk); de nadruk is dus op dit punt irrelevant.

Hoofdstuk 3 is gewijd aan de syntactisch eigenschappen van additief *yě* en parametrisch *yě*. Dit hoofdstuk toont aan dat we twee plaatsen in de syntactische structuur moeten aannemen, één in de CP en één in de IP. Eerst laat ik zien dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat additief *yě* een IP bijwoord is, d.w.z. dat het lager is gepositioneerd dan het buitenonderwerp (outer subject) in [Spec, IP], maar hoger dan het binnenonderwerp (inner subject) in [Spec, vP]. Hierna introduceer ik twee diagnostische tests om de exacte positionering van additief *yě* in de IP te bepalen, namelijk de modale hiërarchie van Butler (2003) en de hiërarchie van bijwoorden van Cinque (1999). Tot slot concludeer ik dat de positie van additief *yě* hoger is dan modalen van noodzaak (root modals), maar lager dan het onderwerp, zoals hieronder aangegeven:

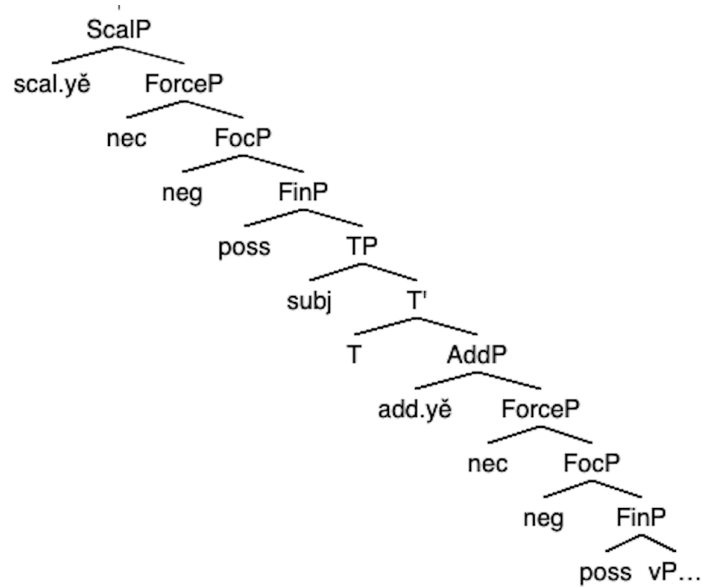
(2) Epistemische noodzaak < Ontkenning < Epistemische mogelijkheid < (Sterk) onderwerp < Additief *yě* < Wortel noodzakelijkheid < Ontkenning < Wortel mogelijkheid < vP

De plaatsing van additief *yě* in Cinque's hiërarchie van bijwoorden leidt tot een soortgelijke conclusie. Gebruikmakend van dezelfde diagnostische tests concludeer ik verder dat de positie van parametrisch *yě* in deze structuur hoger is dan additief *yě* en waarschijnlijk hoger dan de modalen van epistemische mogelijkheid en corresponderende bijwoorden.

In **hoofdstuk 4** probeer ik aan te tonen dat de hoger geplaatste *yě* (in de CP) een andere interpretatie heeft dan additief *yě* (in de IP). Ik laat zien dat parametrisch *yě* scalair van aard is en dus niet gebruikt kan worden in een puur vrije-keuze context (free choice, FC), zoals een *no matter* context ('om het even') met een FC interpretatie. Parametrisch *yě* kan alleen gebruikt worden als er een graduele schaal in de zin tot uitdrukking gebracht wordt, zoals bijvoorbeeld, inherent het geval is met uitdrukkingen als *zelfs* of een minimaliseerder (minimizer). Daarnaast kunnen ontkenning en modaliteit ook bijdragen aan het verschaffen schaal en zo het gebruik van *yě* rechtvaardigen. Tegelijkertijd moeten de uiteinden van de schaal ook duidelijk zijn, anders is het gebruik van parametrisch *yě* niet grammaticaal.

Vervolgens beargumenteer ik geheel in overeenstemming met wat Hole (2017) beweert, dat parametrisch *yě* het hoofd van ScalP (ScalarP) is. Syntactisch gezien zit ScalP, met scalair *yě* in het hoofd, boven de ForceP, met in het hoofd een epistemische mogelijkheidsmodaal, in de CP. Tot slot positioneer ik de **twee *yěs*** in de syntactische structuur van Butler, de ene in de CP en de andere in de IP, zoals te zien is in (3):

(3)

Hoofdstuk 5 gaat in op drie verschillende contexten waarin modaal *yě* gebruikt kan worden, namelijk “kritiek”, “acceptatie” en “ontkenning”. Ik laat zien dat modaal *yě* concessief van aard is en in alle drie de contexten op een concessieve relatie duidt tussen de propositie uit de context en die die in de zin zelf wordt uitgedrukt. Ook laat ik zien dat er een nauwe relatie bestaat tussen het modaal gebruik en het scalaire gebruik van *yě*.

Hoofdstuk 6 vat dit proefschrift samen en stelt twee resterende vragen ter discussie, namelijk twee hypothesen die te maken hebben met *dōu*, dat soms in plaats van *yě* gebruikt kan worden, en een kort historisch onderzoekje, waarin ik kijk naar het gebruik van *yě* in *Lao Ch'i-ta*, een lesboek dat in de Yi-dynastie (1393-1910) gebruikt werd in Korea, en in het klassiek Chinees.

